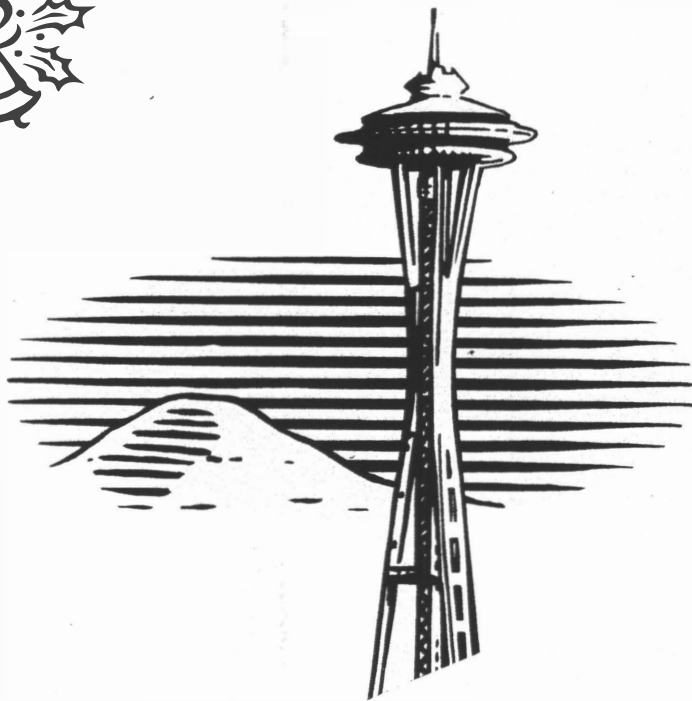
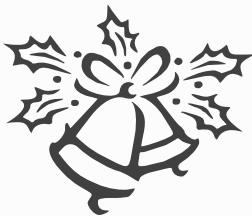

UFO-NYTT

Nr 4

2009

Västerbergslagens UFO-förening
Telefon 0240 79135. <http://come.to/vbufo>
Stimmerbovägen 43 77790 Smedjebacken
Postgiro 16099-4

UFO - NYTT

Nr 4

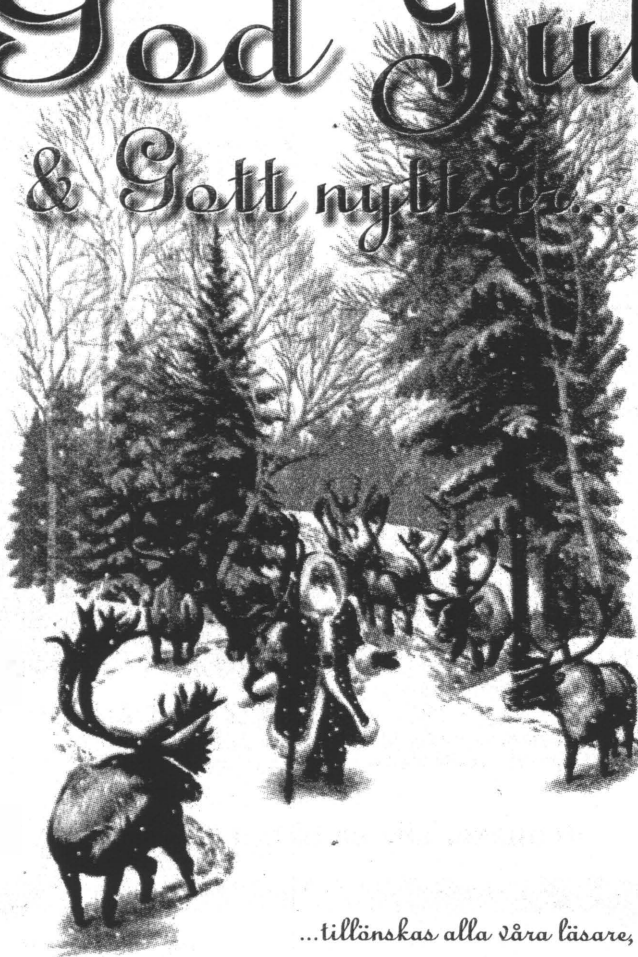
2009

Innehåll: 2-4	Utländska rapporter
5-10	Barney & Betty Hill
11	Klipp
12-18	Närkontakt
19-23	Ögon i skyn
24	UFO i Målilla
25	Tävling

God Jul

& Gott nytt år...

...tillönskas alla våra läsare,

Nu är det jul igen...

Rapporter

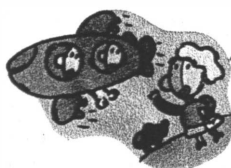
Colorado – Möte med ljus och väsen.

BASALT – William Puckett skriver, "Jag hade ett långt samtal med vittnets mor om hennes 18-årige son, som hade gått ut utan sina föräldrars vetskap för att besöka en vän. Han återvände ung. kl 2:30 på morgonen och följdes av ett stort ljussken på hemvägen den 26 april 2009. Ljuset kom nära och skickade en ljusstråle på honom. Han flydde in i sitt rum genom att krypa in genom fönstret. Ljuset fortsatte att förfölja honom och "gjorde honom orörlig." Pojken sade att han såg små varelser närma sig. De var drygt en meter höga med "ben som var omvända."

Upplevelsen varade ca 15 minuter. Föräldrarna vaknade båda två vid detta tillfälle och hörde ett rytande utanför liknande en tornado, men de gick inte upp för att kolla oväsendet. Nästa dag nämnde en vän till hennes son händelsen för modern. Hon frågade sen sin son och han berättade sin historia. Han ritade upp farkosten och vad han sett. Mamman sade att sonen brukar inte ljuga eller berätta historier.

Notering: William Puckett bad vittnet att titta på platsen där den påstådda farkosten synt, om där fanns någonting ovanligt (brännmärken, död växlighet etc.). Jag föreslog att samla in prover och att ta foton, för att se om det fanns några tecken på oordning. Vittnet lämnade skissen över sin observation. "Min make och jag tittade på området och vi kunde inte se någonting ovanligt. Inga brännmärken och inga konstiga märken på trädet, vad vi kunde se. Min son sover alltid med fönstret öppet, men nu är hans båda fönster stängda. Jag vet att detta har skrämt honom och mig också på många sätt."

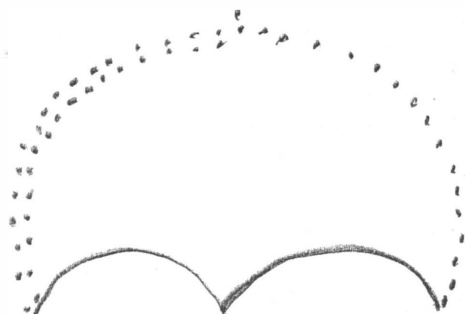
Jag ville förklara bilden. Det gula klotet i mitten var energifältet. Om du zoomar in kan du se hur han fick energistrålen att pulsera. Han fick en verkligt svår hosta. Han säger att han inte känner sig alls bra. Jag har inte sett några märken på honom. Tack till William Puckett UFOS Northwest.

New Mexico . Stort föremål som rörde sig sakta och skymde stjärnorna.

Albuquerque – Jag var ute och kollade vädret kl 12:45 den 3 maj 2009, när jag såg en mycket stor farkost komma flygande utan att ge ljud ifrån sig. Objektet hade svaga ljus likt stjärnor både till höger och vänster och de var ovala. När det passerade, skymde det stjärnorna. Objektet rörde sig från söder till nordväst med låg hastighet under ungefär 1,5 minut.

Notering; Vittnet ringde för att berätta om sin upplevelse och sen följde han upp sin rapport med en skriven rapport. Han skickade denna skiss och sade, ”Jag blev så upphetsad av vad jag såg, så jag sov inte alls efter upplevelsen.” Objektet var inte speciellt framträdande med sin mörka färg och svaga belysning. Vittnet skulle säkert inte ha sett objektet, om han inte hade tittat precis i den riktning där det befann sig. Tack till William Puckett UFOS Northwest.

Kina – UFOkrasch i Chengdu 1947 avslöjad i tidigare hemligstämplade handlingar.

Chengdu – Nyligen publicerade All News Web denna banbrytande artikel avslöjande Chengdu Military Zoone som Kinas ”Area 51.” Ingen tidigare information har avslöjats för att bekräfta att detta var beviset. En händelse som skulle kunna sätta UFO-utredarna i trångmål har kommit fram i ljuset. En händelse som nästan fullständigt speglar Roswellkraschen har blivit avslöjad och skulle ha ägt rum den 18 juli 1947 i Chengdu! Den 18 juli 1947 hittade en bonde nära Chengdu konstiga rester av vad som verkade vara ett kraschat flygande tefat eller UFO på platsen. Nyheten spreds och lokalbefolkningen samlades

för att titta på de konstiga UFO-spillrorna. Chefen för den fysiska avdelningen vid det lokala universitetet, professor Zeng Zhanhan, ombads att analysera vrakspillrorna tillsammans med andra experter och en rapport skrevs ner. Objektet blev förklarat som ett UFO. Vid den tidpunkten trädde militär och polis in och informerade akademierna att spillrorna bara var en väderballong.

Professor Zeng Zhanhan blev sedan "ombedd" att dementera sin analys och bekräfta att objektet var en väderballong. Amerikansk militär var vid den här tiden stationerad i Chengdu och det är troligt att de var involverade i denna mörklägning. Bonden, andra vittnen och professorn var aldrig nöjda med "väderballong-teorin." Rykten lever kvar att det var ett UFO av främmande ursprung. Sedan dess har åtskilliga observationer ägt rum i Chengdu. Parallellerna med Roswell är helt klart slående.

I minsta laget

- Jag tycker att köket är i minsta laget, sa villaspekulanten.
- Ja, det kan tänkas, sa mäklaren. Men med det pris som säljaren begärt blir det nog inte så mycket matlagning för er del.

Drömd förflyttning eller bortförda av rymdvarelser? Betty och Barney Hills upplevelser:

I ett tidigare nr av UFOnytt diskuterade Kathleen Marden "Bluffskeptikers bedrägeri" angående Betty och Barney Hills UFO-möten. Här fortsätter hon med en studie av jämförelsen mellan Bettys drömbeskrivning av bortrövandet och berättelsen som avgetts både av Betty och Barney under hypnos av Dr. Benjamin Simon.

Av Kathleen Marden.

Den vetenskapliga undersökningen den 19 – 20 september 1961 har bekräftats av den mängd bevis på onormala händelser baserat på tidigare utredare med professionell kompetens sådana som Walter Webb, Robert Hohmann, C.D. Jackson, Dr. James McDonald och Dr. James Harder.

Hur som helst, så finns det en stor mängd litteratur som innehåller anklagelser om att det påstådda bortförandet inte var någonting annat än en fantasi drömd av Betty under en fem-nätters period i början på oktober 1961 och uppfångad av Barney, när han lyssnade till hennes historia som hon berättade för Walter Webb m.fl. Barney, som medgav att han avlyssnat delar ur Bettys dröm, informerade Dr. Simon. "Jag sade ju till henne att det var en dröm, och ingenting att bli orolig över..... Jag kan inte föreställa mig vad de där drömmarna är , som hon får.....Jag trodde aldrig på hennes drömmar". (64-03-21).

Även Dr. Simon förutsatte att Betty så starkt trodde på sina drömmar att hon repeterade dem som fantasier under hypnosen. Han uttryckte också oro över att Barney oavsiktligt hade snappat upp delar av informationen om Bettys drömuupplevelser. Även om han var villig att acceptera möjligheten att Hills hade observerat ett oidentifierat flygande föremål på natthimlen den 19-20 september 1961 (dock inte nödvändigtvis en utomjordisk farkost) sade han att deras upplevelser var så nära identiska att en av dem måste ha fått information från den andra, särskilt som ett bortförande aldrig hade blivit rapporterat sedan 1964. Han tillade att även om allt är möjligt, verkade sannolikheten för ett bortförande av rymdvarelser osannolik för honom. (Han visste nästan ingenting om UFOs).

De flesta av er har läst om Hills nära möte med en 25 meters, tyst, svävande farkost söder om Indian Head i Lincoln, New Hampshire. Barneys medvetna beskrivning av figurerna ombord (kopierade från NICAPs utredares hemliga rapport i oktober 1961) återfinns på sidan 52 i min bok

Captured! Betty and Barney Hills UFO Experience (skriven tillsammans med atomfysikern/ufologen Stanton Friedman). Den har blivit väl erkänd genom undersökningsrapporter och Hills upptecknade redogörelse att de vid fullt medvetande mindes en serie med surrande/pipande ljud som fick deras bil att vibrera och en stickande känsla genom deras kroppar. När de kom hem senare än beräknat, kom de fortfarande medvetet ihåg en glödande kula och en vägspärr på en okänd sträcka av vägen, följt av ytterligare en serie av surrande/ pipande ljud. Dessutom såg de och rappporterade förvånande konkreta och utförliga bevis, för vilka de inte kunde redogöra, inklusive 12-18 blanka, magnetiserade cirklar på bilens baklucka, trasiga klockor, en trasig rem till kikaren och Barneys trasiga skor. (Senare rapporterade Betty till undersökarna att hennes klänning var överdragen med ett rosa, puderliknande ämne och med tårar på flera ställen.) Det var perioden med förlorad tid och den efterföljande försämringen av Barneys hälsa som till slut förde honom tillsammans med Betty, till Dr. Simons kontor i december 1963. Händelserna som utvecklades under sex månader av skilda hypnosor, med minnesförlust pålagd efter varje behandling, är väl dokumenterade i *The Interrupted Journey* och *Captured!*.

Undersökningsmetoder

Alldenstund (i egenskap av Bettys brorsdotter) jag var huvudvittne till händelsen och följderna, blev min undersökning och forskning försenad till slutet av 1980-talet. Till slut, efter många år av intensiva studier, övertalade jag Betty (1996) att låta mig få tillfälle att testa antagandet att Barney endast hade fångat upp hennes drömredogörelse och att hon hade nästan ordagrant upprepat sina drömmar på Dr. Simons mottagning. Detta undersökningssätt är klart definierat inom ramen för samhällsvetenskap, och gav mig också tillfälle att besvara frågan som hade plågat mig i 32 år – blev min faster och farbror verkligen bortförda av aliens?

Först studerade jag det muntliga innehållet i hypnosbanden daterade i februari-april 1964. Hills första besök hos Dr. Simon ägde rum den 14 december 1963, och följdes av åtskilliga hypnosseanser och möten om deras status. Barneys första hypnotiska regression ägde rum den 22 februari 1964, i ett ljudisolerat rum på Dr. Simons Back Bay mottagning i Boston, Massachusetts. För att försäkra sig om ostördhet spelade han högljudd klassisk musik i rummet där Betty väntade på Barney. I slutet på varje session satte han in minnesförlust på dem båda för att vara säkra på att ingen korsöverföring av information skulle ske och för att skydda sina patienters psykiska välbefinnande. Han menade att om de traumatiska händelserna, för vilka de fick minnesförlust, förorsakade medvetlöshet för

7.

snabbt, kunde detta öka på traumat. När jag kände att jag hade full kännedom om vad som hade hänt, skrev jag av hypnosbanden och gav mig in på en detaljerad analys av paret Hills individuella berättelser och beskrivning under en lång jämförande analys. Det var då jag förstod hur mycket jag (och troligen Dr. Simon) hade missat.

Bettys och Barneys hypnosredogörelser var överensstämmande.

Med ett par undantag som vi lätt löste vid senare möten, var Hills separata berättelser, för vilka de behållit medvetna minnen, förvånansvärt överensstämmande. Jag var angelägen om att jämföra Bettys drömmar med hypnostillfällena i ordningsföljd.

I "Dreams or Recall?" (en femsidig redogörelse för hennes drömmar skriven i november 1961), skrev Betty, "...Jag såg 8 till 11 män som stod mitt på vägen. Barney saktade ned för att låta dem flytta på sig, men motorn dog. Medan han försökte starta motorn, omringade männen bilen."(11/61)

Låt oss nu jämföra Bettys drömberättelse med Barneys hypnosminnen. Han sade, "Jag tror jag har kört en massa mil och vägen heter Route 3. Det är ett mycket skogbevuxet område men det är en väg och det var här jag "tuppade av". Jag trodde att jag såg en grupp med sex män, därför att tre av dem kom fram till mig och tre gjorde det inte." (64-02 -29).

Skillnaden är tydlig. I Bettys dröm var det 8-11 män som omringade deras bil, medan Barney mindes 6 män delade i två grupper.

Bettys hypnotiska minnen av det här tillfället är utan överensstämmelse med hennes dröm men överensstämmande med Barneys berättelse under hypnos. Hon rapporterade, "Där stod de där männen på vägen.....De var många.....Och Barney måste förstås stanna.....och männen började närma sig bilen. De delade på sig. De kom fram i två grupper....Och de var en, två, tre bredvid mig."(64-07-03).

Så fortsätter hennes dröm." Vi satt där orörliga och tysta och jag var skräckslagen. Samtidigt öppnade de bildörrarna på båda sidorna, sträckte sig in och tog oss i armarna". (61-11)

I Bettys och Barneys hypnotiska regressioner, dök det upp ett nytt scenario som stod i strid med Bettys drömminnen. Barney sade, "Jag såg två ögon som kom nära mina och det kändes som om ögonen hade trängt in i mina.

Jag gick ut ur bilen och satte mitt vänstra ben på marken och två män hjälpte mig ut".(64-02-29)

Låt oss nu undersöka Bettys berättelse under hypnos: "Männen kommer mot oss och jag tror att jag kan komma undan dem. Om jag kan hålla dörren öppen, kan jag springa in i skogen och gömma mig. Just när jag satte handen på dörren för att öppna den, kom männen fram för att öppna den åt mig." Betty sade att även om det var tre män nära henne, så var det en som tog henne ut ur bilen. Sedan sade Dr. Simon att han inte hört hennes sista uttalande och i en mycket virrig mening började Betty räkna männen om och om igen. Sedan tillade hon, "Jag vet inte vad som hände." (3/7 -64) Senare informerade hon mig att hon hade förlorat medvetandet när en apparat som någon höll i handen hade pekat på henne.

Återigen så stämmer Hills regressionsberättelser överens, men de är inte överensstämmande med Bettys drömberättelse. De satt inte orörliga. Barney öppnade bildörren och satte ner foten på marken och Betty tänkte öppna sin dörr och fly in i skogen. De diskuterade också möjligheten att de råkat ut för en olycka tidigare och Barney sade att han trodde att det var "de" igen.

Minnen av ombordstigning på farkosten

Den jämförande analysen blev "kinkig," när Betty och Barney närmade sig rampen som ledde till farkostens innandöme. Bettys drömberättelse säger, "Vi gick upp ett steg eller två för att gå på en ramp som ledde till dörren."

Den 3/7 -64 utelämnade Betty under hypnos stegen, när hon sade till Dr. Simon, "Jag går uppför rampen och går in och sedan in i korridoren till vänster."

Den 29/2 -64 sade Barney under hypnos: "Jag tänker bara i bilder för mina ögon är slutna och jag tänker att jag går uppför en svag sluttning och mina fötter stöter inte mot stenarna. Det är lustigt, för jag trodde att mina fötter stötte mot stenarna. De går sakta uppför, men jag är rädd för att öppna mina ögon, för jag har blivit strängt tillsagd, av mig själv, att hålla ögonen stängda. Öppna dom inte". Barneys utelämnande av stegen stämmer överens med Bettys berättelse (under hypnos) till Dr. Simon, men motsäger hennes drömberättelse.

Hills blir sedan ledda till olika undersökningsrum och minns likadana detaljer, men skilda experiment med sina kidnappare. Eftersom det finns motsvarande data i deras berättelser angående tillvägagångssätt, attityder och rumsbeskrivningar, väljer jag att inte ta med denna jämförande analys.

Slutligen, den följande rapporten av Bettys upplevelser ombord, skiljer sig från den i hennes drömberättelse. Mitt undersökningsprotokoll förestavade att mina data skulle inskränkas till beskrivande detaljer, inklusive plats - data och antal aliens och inte psykiska beskrivningar.

När de lämnade farkosten och återvände till bilen.

Detta tar oss till den punkt där Hills och deras kidnappare delar det allmänna utrymmet i korridoren vid tiden för avfärden. Bettys drömberättelse säger, "Vi lämnade skeppet och gick genom skogen.....Alla männen gjorde sällskap med oss. Vi kom till bilen och ledaren föreslog att vi skulle stanna och se på deras avfärd. Det gick vi med på. Barney verkade vakna när vi kom till bilen och han visade inga känslor. Vi stod på högra sidan om bilen; Barney lutade sig mot den främre stänkskärmen och jag stod vid dörren. Medan vi väntade, tänkte jag på Delsey (hunden). Jag öppnade bildörren och Delsey låg under sätet. Hon skakade väldigt och jag klappade henne en liten stund. Hon kom ut och jag tog upp och höll i henne, och lutade mig åter mot bildörren."

Betty motsäger sin dröm, när hon under hypnos säger till Dr. Simon. "Jag blev stående där på sidan av rampen och pratade med honom (ledaren) och jag är på rampen nu och de för bort Barney medan vi pratar." (14/3 -64)

Barneys berättelse under hypnos sammanfaller med Bettys hypnosminnen men inte med Bettys drömminnen. Han sade till Dr. Simon, "Jag går och går, jag blir ledd och jag blundar. Jag öppnar mina ögon och där är bilen, lysena är inte på och motorn går inte och hunden Delsey ligger under sätet. Jag böjer mig ner och rör vid henne och hon ligger tätt ihopkrupen. Jag sätter mig bak och ser Betty komma nedför vägen." (29/2 -64) Det är helt klart att Betty och Barney inte lämnade farkosten samtidigt och de följdes inte till bilen av alla männen. Barney avlämnades av besättningen, medan Betty stannade på farkosten och pratade med ledaren. Slutligen följde ledaren Betty till bilen, där Barney redan satt på förarsidan, i motsats till Bettys dröm. Den 14/3 -64 tillade Barney, "Jag såg bilen och lysena var inte på och jag satt nere på marken....mycket mörkt. Och jag kunde inte förstå.... Jag hade inte stängt av ljuset, jag öppnade dörren och kände efter Delsey. Jag gick in och jag satte mig på min pistol, jag tog den från sätet och lade den på golvet. Betty kom nedför vägen och hon gick runt och öppnade dörren."

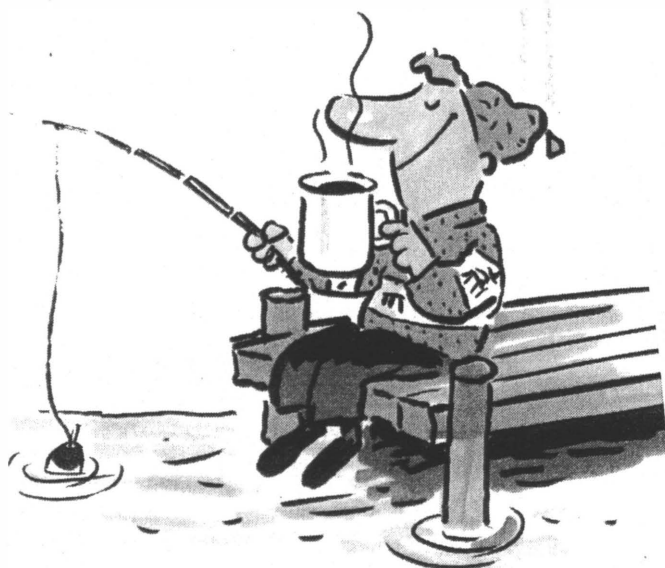
Betty tillade, "Jag gick ut ur bilen och Barney var inne och jag öppnade dörren och sade," Kom ut och kolla att de går... Delsey sitter på den sida där jag sitter och hela hon darrar. Hon är rädd, så jag sade,"Allright Barney, kom ut nu så tar jag Delsey." Jag tog upp Delsey från sätet och jag

höll henne och jag smeker henne och säger, var inte rädd Delsey, det finns ingenting att vara rädd för. Titta Delsey, titta.” Och jag lutar mig mot stänkskärmen och jag ser upp och säger, Barney, titta. Barney kommer ut och står bredvid mig när jag klappar Delsey.”

Det är tydligt att Bettys och Barneys berättelser (medan de var i hypnos) till Dr. Simon oberoende av varandra bekräftade att de inte återvände till bilen samtidigt. Detta är en klar motsägelse till Bettys drömminnen. Slutligen, båda säger att Barney satt på förarplatsen när Betty kom till bilen. Detta är också tvärtemot Bettys dröm. I sin dröm öppnar hon bildörren för att ta fram Delsey under sätet, men under hypnosen säger hon att Delsey redan var på sätet. Barney höll med om Bettys uttalande att han sedan gick ur bilen och stod bredvid henne och såg farkosten ge sig av.

Sammanfattning

Ovanstående uttalanden ger säkert vetenskapligt stöd (sammhällsvetenskapligt) för att Betty och Barney Hill kom ihåg samstämmiga detaljer gällande platser och numerär information om deras upplevelser av bortförandet. Vidare är denna information utan överensstämmelse med Bettys drömminnen och kunde därför inte ha blivit överförda till Barney av Betty. Betty kunde inte heller ha gett en ny version av fantasimaterialet i sina drömmar. Eftersom Hills minnesförlust höll i sig hela tiden under deras hypnos, kunde de inte ha överfört sina minnen till varandra. Dessa rön stödde helt klart bortförandehypotesen och motbevisade hypotesen om förflyttningen i drömmen.

BRYGG KAFFE ...

KOKKONST ...

Chansen att få kontakt med utomjordingar ökar

Omkring hälften av alla stjärnor som liknar vår sol är omgivna av små planeter, visar nya observationer. Upptäckten ökar chansen att vi en dag ska kunna kommunicera med utomjordingar.

–Fynden innebär att planeter är mycket vanligare än astronomerna tidigare har trott. Därmed ökar chansen för liv på andra planeter, säger Nikolai Piskunov som är professor i astrofysik vid Uppsala universitet.

Han tror till och med att astronomerna nu ska kunna hitta beboeliga planeter så nära som tio ljusår från jorden.

–Då kan det finnas möjlighet att kommunicera under vår livstid. Vi behöver inte vänta två, tre generationer på att signalerna ska nå fram och tillbaka.

DE NYA UPPGIFTERNA presenterades på måndagen i samband med en konferens i Portugal om så kallade exoplaneter, alltså planeter utanför vårt eget solsystem.

Flera astronomer redogjorde för nya observationer av instrumentet Harps, som är beläget vid Europeiska sydobservatoriet i Chile.

De har hittat 32 nya exoplaneter, och det totala antalet kända planeter som kretsar runt andra stjärnor än vår sol är nu uppe i över 400.

Med hjälp av ett nytt teleskop, det så kallade Harps-teleskopet i Chile, har forskare kunnat upptäcka flera nya planeter runt solar utanför vårt solsystem. Planeter där liv inte är någon omöjlighet.

BILD: ESA

De största av de 32 planeterna motsvarar mellan fem och tio gånger Jupiters massa, och minsta motsvarar ungefär fyra jordmassor. Där går en gräns för hur små planeter denna teknik kan hitta.

MEN DEN VIKTIGASTE nyheten är den statistik som astronomerna har fått fram genom att rikta teleskopet mot tvåhundra slumpvist utvalda stjärnor som påminner om vår egen sol i storlek och ålder.

–Mellan fyrtio och sextio procent av de solliknande stjärnorna hade små planeter i sina system. De fanns överallt, säger Stéphane Udry vid Genève universitet i Schweiz.

Med ”små planeter” menar han planeter som maximalt har en massa motsvarande tjugo jordklot.

ATT PLANETEN ÄR LITEN – mindre än sju jordklot – är en förutsättning för att liv ska kunna trivas. Den bör också ha fastytta och den måste ligga lagom långt ifrån sin sol, så att temperaturen varken är för varm eller för kall för rinnande vatten.

Stjärnor som liknar vår sol hör till de vanligaste i universum. Om hälften av dem har planetsystem med små planeter, har livet fått ett nästan oändligt antal chanser att utvecklas på olika ställen.

KARIN BOJS

karin.bojs@dn.se 08-738 12 39

GODTÄCKT 2010

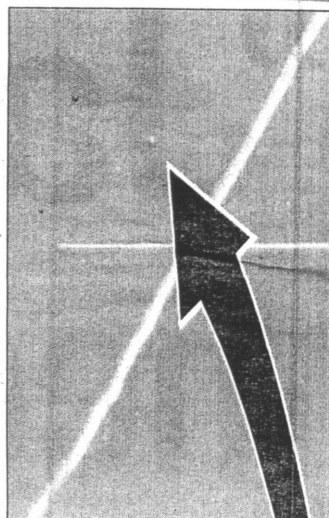

Foto: BÖRJE HINDERS

EXPRE SSEN 15/10 2009

Bonde fångade ett UFO på bild

Ser du pricken? Det är ett UFO.

Experterna har i alla fall ingen förklaring till Börje Hinders ovanliga bild.

Det var 29 maj i år. Lantbrukaren Börje Hinders i Bäreberg utanför Nossebro råkade stå utanför staldörren med digitalkameran i handen när två passagerarplan korsade luften. Klockan var 17.22.

–Jag knäppte fyra foton med sex sekunders mellanrum, berättar han.

Först i datorn uppmärksammade han den ljusa pricken strax ovanför de korsande kondensstrimmorna. Pricken eller klotet är mycket större än flygplanen.

–Jag brydde mig inte om det förrän jag läste en artikel om UFO Sverige.

Ingen naturlig förklaring

Börje Hinders kontaktade då föreningens ordförande Clas Svahn. Nu vet han att den här typen av observationer är vanliga. Men i 98 fall av 100 finns det en naturlig förklaring. Det gör det inte i just det här fallet. Alltså är det ett ”unidentified object”, UFO.

Eller skit på linsen?

–Nej, säger Börje Hinders. Pricken flyttar på sig mellan bilderna.

Tror du på UFO:n?

–Nää... Inte inte i form av gubbar på Mars. Men visst kan det finnas liv någon annanstans.

Marie Hebelius Svahn

marie.hebelius-svahn@gt.se

Först flög två flygplan förbi – sen kom ett UFO-liknande föremål.

NÄRKONTAKT

När Jim Penniston försäkrade då, att vad han och Burroughs upplevt höll de fortfarande fast vid.
 Delar av skogen var klart lysande av en massa varierande ljus-liknande en farkost uppslukad av flammor. Jag har sett det många gånger förr. Innanför trädgränsen visar det sig större än vi väntade på. Det upplysta området var ungefär 50 meter tvärsöver.

Burroughs säger att han har 2 tankar om vad som fortsätter in i skogen. I den ena åsikten önskade han inte att vara där ute, men å andra sidan har han inget svar vad det var det hade sett. Naturligtvis, han hade sett "saken" komma ner och var medveten om att Penniston var missuppfattad. Detta var inte en luftkollision.

Faktiskt, polismännen Budd Parker och Herman Kavanasac vilka hade varit strax bakom brandlinjen, och som han lade till själv, nu "riskfri". Så han var inte nödställd inför nästa utveckling.

Radiomeddelandet gick tillbaka till basen—även tillbaka till Kavanasac på den verkliga platsen—var nu beklämmande dåligt. Något slag av ovanligt stillastående hinder som blockerade mottagandet. Det var mer än i omedelbar närhet av träden. Ju närmare de kom till ljuset, var det värsta de hade sett någonsin.

Penniston började att känna fruktan att de kunde förlora all kontakt med yttervärlden och beslöt att hålla tillbaka Burroughs från katastrofplatsen---omkring 50 meter bort från den strålade beslysning.

De glödande verkade att komma på sidan från en liten uthuggning mellan träden.

Emellertid, Burroughs stannade inte borta så länge. Det var snart uppenbart att de båda männen uppträdde olika på något sätt angående kraschen av en A-10-jet, och protokollet försvann ut genom fönstret. Ingen militär övning kan någonsin ha förberets vid den här tidpunkten.

För tillfället skild från sitt sällskap med några meter, fortsatte Penniston framåt tvärsöver området av skogen där glödandet sånts ut. Burroughs, ovillig att stanna på sin egen plats som sakerna började gradvis att göra framsteg som något övernaturligt, så följde han sin höga officer bakom ryggen.

förts NÄRKONTAKT.

Pennistone erinrade sig" när jag gått in i en 328 meter av den misstänkta farkosten vilket visade sig att vara 5 el 6 mångfärgade ljus, likt en flamma som försvann. Sen startade allt som blev klart bestämbar. En absolut bestämd form- någon sorts bild—var ett nödläge från glödandet. Jag visste nu i detta tillfälle, detta var ingen luftkollision.

Omkring 9 meter från platsen med träd på sidan om uthuggningen kunde männen se fullständigt fantastiska föremål.

Männen kastade sig själva på marken som strålen tilltog intensitet. Som Burrough lade sig rättfram "i lorten".

Det som stod bara 9 meter framför oss sade mer än ord. Det var fullständigt förvånande som Jim Penniston rapporterade med ironi. Dessa saker var definitivt inte "Janes bok om "Världens luftfart".

Burrough beskrev också vad han såg. Ljuset verkade att bli ljusare och mer begränsat. Det var mera färger bakom dem. Bästa sättet jag kan beskriva föremålet som höjde sig från bakgrunden är att det var strålende vitt med mångfärgat ljus på insidan. Han var osäker om det kunde vara slutmålet för objektet. Under tiden han betraktade det triangulära föremålet som var mycket vagt men i fast form, fanns där en genomskinlig förening på insidan eller genom det. Under tiden var ett enormt vitt glödande föremål som var strömmande nedanför och denna lyste upp den ohuggna skogen. Ord är lönlöst i detta sammanhang, berättade rymdmannen för mig.

Därför att båda fick en chock av denna närkontakt eller någon annan effekt. John Burroughs minnen av de sista minuterna är dunkelt. Han har erinrat sig de senaste minuterna innan föremålet lyftade. Han avslog också alla historier som senare uppstod (sådan som från radarplatsen vid Watton) vilket gör anspråk på att rydmänniskorna var sedda nära UFOT. " Jag såg aldrig någon rydmänniska ", insisterade han.

Detta är dumheter. Men dessa saker känns liksom som om det var under kontroll. Någon eller någonting skulle kunna ha varit på insidan där.

Jim Penniston säger att de tittade på föremålet mycket längre än Burrough erinrade sig. Hans förklaring är också mer beskrivande av föremålet. Som jag gick genom skogen, det närmaste jag fått bekräftelse på att föremålet visade sig.

Det hördes absolut inget ljud trots vår närhet. Den var i storleken av en stridsvagn och var triangelformad. Den hade en mycket elegant utsida – nästan som glas.

Han var förbryllad av det egendomliga ljuset och säger att rött och blått gnistrande, var inte likt flygets stroboskop (ett instrument för att mäta frekvens och rotationshastighet). Det blixtrade, som löpande ljus eller likt flygets stroboskopljus. De gjorde blixtrar som flytande ljus eller hellre mer korrekt, de alternerade mellan röd och blå färgning, men de visade att ha en funktion – som om mer av flygets ljus användes för en synlig skylt.

Just som Burroughs kämpade att berätta om det övernaturliga med denna farkost hade Jim Penniston liknande problem, ingenting. Där fanns inga skarpa kanter. Det verkade som om det inte var 90 graders svängar på den. "Byggnaden" av föremålet var gjutet i svart glas, men ogenomskinlig eller oklar, det rörde sig från svarta "byggnaden" av föremålet in i färgljuset som omärkligt blandades tillsammans.

Penniston är fortfarande enträgen att han inte såg några rymd-människor, men sade att där fanns angivande av skuggor eller rörelser på insidan av det dimmigt genomskinliga föremålet. Kanske detta var männens egen återkastning mot det starka ljuset. Detta kunde möjligen ha givit intryck av att där var någonting inuti, men det var också obestämt och osäkert att ta ställning till en sådan avbild.

De två männen låg fortfarande horisontalt på marken omkring 6 meter på sidan. Men nu hade CSC-officerare återfått fattningen att förstå två saker. För det första, om föremålet före dem hade någon fientlig avsikt, sen de hade varit sittande bockad i flera minuter. Han började misstänka att det inte var under uppenbart hot. Penniston likaså, kommer ihåg att han var den äldsta undersökande officer nu ansikte mot ansikte med någonting fullständigt okänt. Det var hans arbete vad som skulle göras härnäst. Emellertid, där fanns ömtåliga problemet som inte var lätt att först bevittna dessa bisarra föremål som fanns där svävande just ovanför marken. För både Burroughs och Penniston hade det varit fysisk erfarenhets förnimmelse och att det var intensivt allt som hände.

forts NÄRKONTAKT

Ju närmare de gick till föremålet, mer hårt hade det blivit. Det var som om extraordinarie vågor av psykisk energi hade spolats tvärs över skogen.

Som John Burroughs kom ihåg. Ju närmare vi gick till saken kände jag mig mer orolig. Detta var mer än just en ond aning, det kändes likt statisk elektricitet i luften och var fruktansvärt obehagligt. Jag har aldrig känt något liknande före detta men det var som om jag rörde mig i långsam fart. Jag kände mig ganska het och som om håret stod upp på baksidan om huvudet. Men alla runt mig rörde sig så sakta. Jag var inte ens säker att jag hade någon kontroll över min kropp.

Pennistones beskrivning av detta verkar vara gjort oberoende men är intimt liknande.

Luften var fylld med elektricitet -- likt statisk. Du kan känna det på ditt skinn när vi nalkades föremålet. Där fanns också en känsla av långsamhet, liksom tiden själv var en kraftansträngning.

Senare genomförde han på denna punkt en liten sak för att återfå förmågan att lyfta sig själv från marken och flytta sig framemot föremålet. Han var inte förberedd på hur svårt det kunde visa sig vara. Luften var likt lim, allting var trögt och det var ett kolossalt kraftprov till att göra dessa steg mot farkosten. Det verkade att taga en evighet.

Burroughs tillade att det var som om tid och rymd var fördrivet i det närmaste grannskapet av detta föremål -- som om det var omringat av någon barriär att försvara det för någon som skulle försöka att gå alldeles för nära.

Utan min vetskap till dessa två män, de är beskrivna som ett klassiskt intryck av UFO-litteratur. Det har varit en rymdig rapport men bara i mycket nära kontaktsituation -- aldrig på lång-distans iakttagelse eller rapporter om distansljus i skyn. Uttrycket "Oz Factor" har varit avgränsat att dölja denna effekt, som allt mera hänsyftar till att tiden sträcks ut och rymden är vilseledd till en viss del, som om de plötsligt blivit tagna ur normal verklighet och har dykt upp i ett magiskt land (sådan som OZ) där allt det normala regleras av fysisk nedbrytning.

Det finns 2 skolor av tankar som att vad "OZ Factor" menas. Det är ett diskutabelt mentalt fenomen, kanske en produkt av ändrat medvetandetillstånd varande stimulerande på vittnena under närheten till ett UFO. Det andra skälet är fysisk energi -- kanske ett definetivt skydd eller en biprodukt av ett framdrivande system. Åstadkomma en effekt att bokstavligen slå in tiden och rymden i

omedelbar omgivning av föremålet.

Båda vägarna, "OZ Factor" är säkert ett viktigt kännemärke av nära rymdfolks fallen och har varit så pålitligt inspelat från hela världen, att detta är grunden tills någon förklaring bevisas.

I Rendlesham skogen i denna decembernatt är naturen välskildrad av detta lilla fenomen, som kom från två män vilka hade en bakgrund i UFO-fenomenen, väl upprättade bortom rimligt tvivel att det var sant i närvaro av ett äkta UFO, vilket ett oförfalskat UFO kunde vara.

Penniston hade kämpat sin väg mot föremålet, kämpat genom sliskigt sötliknande hinder, som hade förvridit tiden och rymden.

Burroughs hade följt och sträckt sig efter för att komma närmare föremålet. Hans uppenbara avsikt var att försöka röra vid det fastän han kunde heller inte återkalla några detaljer av dessa ögonblick.

CSC-officerarna säger att från hans nya strategiska ställning - några få meter från föremålet - detta otroliga föremål var mest uppenbart. På den övre vänstra sidan kunde han se ett tecken i storleken av en registreringsskylt - kanske 90cm lång med symboler eller skrivtecken några cm höga.

" Vad som fascinerade mig " , Penniston mindes att detta var på den glasliknande utsidan på föremålet. Nästan som om det var etsat där.

Han rapporterade om underliga känslor som om tecknen påverkade på ett eller annat sätt familjärt. Han kunde inte sätta sina fingrar på övertygelsen. Utan tvivel gjorde han det inte. Där fanns en bit liksom spegelskrift. Där fanns bevis att under detta stadium av sammanträffande av främmande varelser under en period av tid inte var som Burroughs tankar. Det var bara ett par minuter medan Penniston säger att det kanske var tjugo minuter. Burroughs hade bara ett par i minuten. Enligt personalen på basen var de två männen ute en timme. Avfärden av föremålet hade återkallades av båda vittnena. John Burroughs säger; "En minut var de där. Sen steg de mot skyn i riktning mot himlen och var försvunnet likt en fläck. Det fanns inget ljud och jag kände inga avgaser.

Med avfärden OZ Factor försvann och omgivningen återvände till det normala. Den dödliga tystheten hade hängt över Rendleshams skog var splittrad för ett ögonblick. Det lokala djurlivet exploderade i ett missljud. Dovhjortar sprang från säkerhet till flykt. Fåglarna flög skriande ut från träden och skingrade sig i luften. Denna oväntade händelse srök förbi de två flygarna med sådan fart att de stannade överksammade.

Några skeptiker (till exempel skogvaktare Vince Thurkettlei i förening med vetenskapsskrivaren Ian Ridpath) har modigt föreslagit att dessa 2 män helt enkelt tittade på Orford Ness Fyr åtta kilometer ut från kusten nära NSA ;s vetenskapliga undersöknings plats. Dess våldsamma ljusstråle kan ha setts från skogen.

Burroughs skrattade åt den här teorin "jag har aldrig sett en fyr som kan flyga och tillade att han klart kommer ihåg att han tittade runt där de stod i skogen omedelbart efter att föremålet hade försvunnit. Allting var tillbaka till det normala och han såg fyren pulsera som vanligt mot söder. Han hade bott i området i 18 månader,han var fullständigt förtrogen med det. Det är svårt att tro att 2 erfarna flygare kunde vara så snabbt lurade.

Jim penniston är mera bestämd om försvinnandet av UFO. De hade båda nalkats det nu och kände att de hade den kritiska punkten. Men det verkade att dra sig tillbaka som liknade 3 ben eller utskjutande del mittunder den vita globen på undersidan—inte olikt een axel eller ett skaft. När föremålet sen skjöt iväg några få foot och sedan avlägsnade sig bakvänt.

När det startade och rörde sig bakåt och flög i sick-sack i och runt träden.

Det flög omkring 12 meter bort och just lyftade ovanför trädlinjen. Det svävade i 2-3 seko och sedan sköt iväg med ytterst stor hastighet. Fortare än något flyg jag någonsin sett.

Det lyfte i en tyst explosion av ljus, lämnade de två mänaen ensamma mitt under pinjeträden. De stirrade på varandra een lång stund och förtvivlat försökte att förstå vad som just hänt.

Ur UFO Crash Landing ? Jenny Randles

Naturligtvis, om människors sinne bytte till lokalt elektroniska fält, så kunde även hundar och andra djur. Det är väl känt, t.ex. vissa varelser verkar upptäcka atmosfäriska skiftningar och joniserade gaspartiklar som sänds ut från marken från en tidigare jordbävning. På den här vägen uppträder de med tidig varningsapparat större än de vetenskapliga.

Den gröna globen kapitulerade för UFO:t och dess elektriska fält, dessa var båda större inslag på Sizewells badstrand än postmannen och hans hund i februari 1975.

Faktiskt, det finns mer än några få sammankopplingar mellan Suffolk fallet och UFO observationen av Jenny i Yorkshire. Slutligen, Michael Simms och Jenny refererade till vägen på vilket förut ett stort svävande föremål hade gått ner på sidan av vägen -- och med skilda ljus -- flög iväg från varandra tvärsöver skyn. Det skulle kunna tyda på ett kollapsat energifält som gav det glödande ljuset annorlunda skiftningar och att de sen verkar stöta tillbaka ett annat liknande ljus likt en mast av magneter.

Det har varit många vetenskapliga forskningar med många underliga ljus i Hessdalen i Norge där det varit liknande effekter sedda och fotograferade. Mätningar tros vara något slags atmosfärisk plasma, det beskrevs av lokala vittnen, naturligtvis som varande ett UFO.

Hur det än var i fallet kan du se det från dessa nära besökare att det finns bevisligen väntande -- inte som X-fils, som ett säkert TV-drama kunde göra det, men i ex-files av UFO:s - forsknings-grupp som beskriver observationer sådana som dessa.

Om vi undersöker sådana fakta med en vetenskaplig tanke kan vi försöka att mäta ut den fysiska orsaken som är bakom UFO:n.

Tillsammans med sådana fall som skall bevisa att någonting verkligen är flygande i vår atmosfär. Speciellt den koncentrationen av mötet ovanför Rentleshams skog i sena december 1980 som vill påvisa att äkta föremål visade sig i skyn. Det skulle vara svårt att skicka iväg allt detta bevismaterial som bedrägligt eller som misstag.

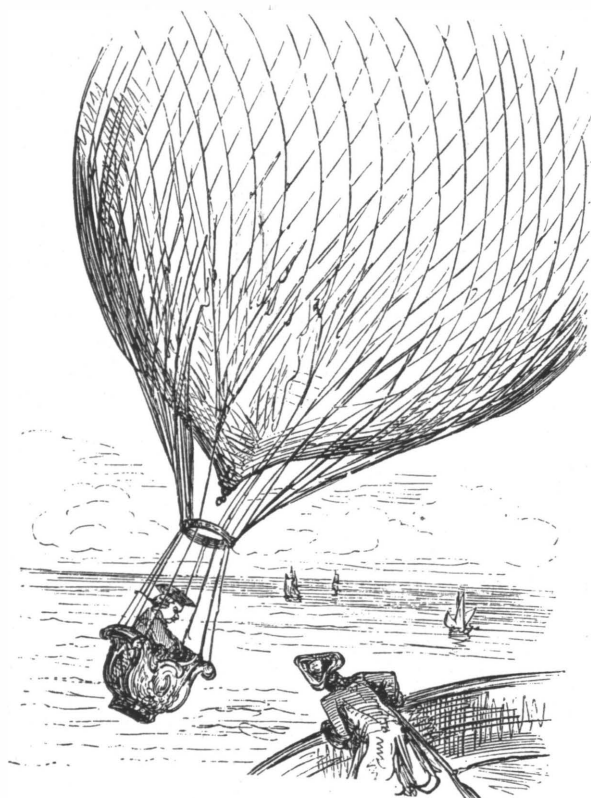
Emellertid, låt oss gå tillbaka till lördagskvällen den 27 december när ett liknande sågs av: Gordon Levett, Tony Sorrell, Michael Simms och David Roberts i Rendleshamsskogen. Där fanns andra som rapporterade vilka kom ifrån verkstadsägaren Gerry Harris och hans

fru som på förhand hade vittnat om den första nattens händelser under de tidiga timmarna på fredagen. Frun och jag hade varit ute och tagit en drink. Det var juletid och han pekade ut "vi hade kommit hem och jag såg ljus ". Hon sade : "Det är just ljuset från farkosten och flygfältet ",men det var inte alldeles riktigt.

Gerry förklarade hur han stod och observerade det från sitt hallfönster och grubblade på vad som höll på att hända i skogen.

För de var inte över startbanan men gott och väl bort österut mitt under träden. För att bli mer vetgirig gick jag utomhus och ut på gårdsplanen och stod och tittade mot grinden.

Jag tänkte,om det är ett flygplan kommer det att krossas mot träden. Han observerade nära 3 separata ljus som rörde sig upp och ned samt runt i cirkel. Sen helt oväntat gick ett av dem ner bakom träden. Sen efter 5 minuter gick det upp igen likt en fladdermus med väldig fart -- likt en raket sen var allt som förut. Allt försvann.

Gerry beskrev i detalj hur han tittade på dessa enorma ljus. Steg snabbt upp och ned under trettio till fyrtiofem minuter. De var större och ljusare än de han hade sett tidigare på flygplan med anslutning till basen.

De rörde sig utan tvivel osannolikt som något flygplan som han kände till. Om de var flygplan, noterade han som kunde ha slagit sönder träden, bevisar häpnadsväckande manöverduglighet som de kunde göra. Under hela tiden var där inget ljud vilket är mycket ovanligt för gasformig energi besläktad med två stödjepunkter.

Efter att ljuset hade försvunnit hörde han Bentwater och Woodbridges trafikbrus.

Jag kan höra det härifrån, lastbilar och folks skrikande och fordon som startar vid denna tid på natten vilket är ovanligt, det var nu efter midnatt i tidiga timmar söndagen den 28 dec.

Emellertid, Gerry var inte bara förvirrad av dessa överblivna i skogen, Sarah Richardsson som är 12 år, gav en detaljerad beskrivning på sin historia fjorton år senare när vi gjorde en LWT-TV dokumentation om fallet. Vid den tiden, när hon var i sin mors hem i Woodbridge. Det var mellan 1-3 mot söndagen den 28 dec.

Från mammas hus kan du se floden och skogen och basen. Du blev förtrogen med alla strålkastare och andra aktiviteter. Denna natt var olik andra. 3 band av ljus visade sig över skogen på andra sidan av startbanorna.

De var stjärnlika och mycket lysande, färgen blå, röd och gul. En var i norr och 2 i söder. Då tänkte jag att någon hade ett party och detta var fyrverkeripjäser, det var kallt och klart och det var massor av stjärnor i skyn och en stjärnbild hade blivit utpekad för mig ----- Sinus. Dessa ljus var olika. De var på låg nivå.

Sarah erinrade sig att hon stoppade sitt huvud ut ur fönstret för att se bättre. Hon sade att ljuset var så intensivt att det var överkligt. Hon hade senare tänkt på helikopter men har sett många av dem i området och tvivlade på det. Även helikoptrar som hovrade sig i mitten av tät skog en mörk vinternatt verkade ganska osannolikt, slutade hon.

Emellertid, tillade hon, ljuset var massivt. Ingen måne sken på dem, men föremålet var av någon slags metall, men den överskjutande saken var färgskiftande i, blått, grön, gul o.s.v. Hon gjorde gällande att de var närvarande i 2 timmar till 3-4 på morgonen. Sedan stack de iväg. Hade det varit ett flygplan där, kunde det ha varit något tecken. Det bara försvann.

Under åren har Sarah mött många andra från området som sett främmande saker denna natt.

De flesta vittnena har aldrig talat om det. Jag vet att det är flera människor som har sett saker, men de vill inte berätta för de är rädda. Jag känner en massa människor som är mycket oroliga för detta. Mycket oroliga faktiskt.

Måndagen den 29 dec. 1980. anlände åtskilliga individer till Gerry Harris verkstad med sina bilar. Han visste att det var servicemän från tvillingbaserna som var där regelbundet. Inte förvånande frågade han dem var någonstans de hade varit över veckoslutet, ifall det hade varit någon slags militär olycka eller övning. Han var tillsagd att inte kunna säga det. Ovillig att lämna ut det och Gerry tillbringade några stunder att gissa att det säkert stört USAF-personal.

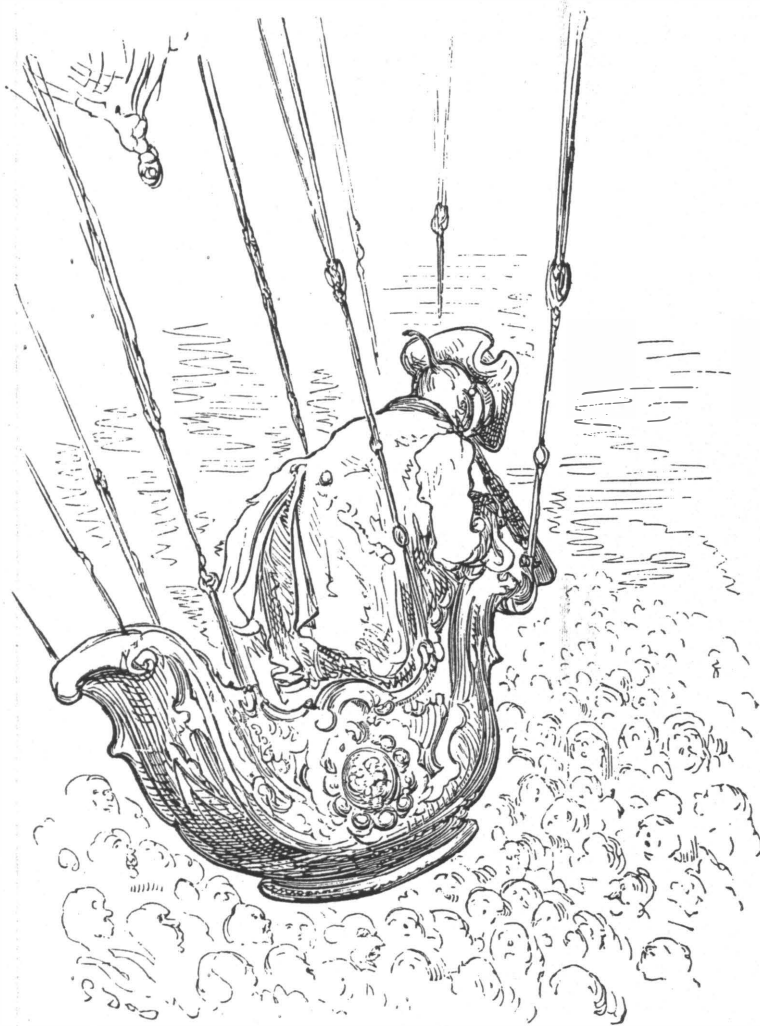
Under den kommande veckan noterade han att några få av dem aldrig kom tillbaka. Några hade varit kunder hos honom i årtal och hade inte varit antecknade att lämna basen. Det var passande att fråga om deras vistelse från en vänlig USA-patrullman, han talade taktfullt. Någon som såg någonting denna natt har sänts iväg. Du kommer inte att se dem igen.

Efter att inte ha fått något svar från hans USAF-individer på den måndagen. Gerry medger att han var nyfiken. Senare den 29 dec. gick han in i sin egen bil, den lilla trucken, speciell för skogar. Han gick sen ut för att vandra till den punkt där han uppskattade att ljuset hade varit.

Där var engelska poliser och militärpolis med vapen. Jag blev tillsagd att gå därifrån. Jag förklarade att det var en allmän gångväg. Han fick svar att "inte idag är det så" kom repliken. Några dagar senare, noterade Gerry att ett större område av träd i en närbelägen skog hade försvunnit, nästan över natten. Han frågade skogvaktaren vilken besökte hans bilverkstad, varför denna underliga händelse hade

inträffat, frågade om det var förenat med UFO:t han hade sett. Dessa träd var radioaktiva. De måste bort, påstod skogsmannen med ett bistert ansikte som antydde att ingenting mer var att säga.

Ur UFO CRASH LANDING av Jenny Randles.

Var det ett ufo som landade i Målilla?

Var det ett flygande tefat, en spionsatellit eller en meteorit som den 5 juli 1976 landade i Målilla?

Den gåtan blir aldrig löst eftersom den svenska militärledningen lade locket på och stoppade fortsatt utredning.

En sommarkväll sågs ett kraftigt ljussken över Målilla och två månader senare, den 28 okt 1976, hittade hemmansägare Edvin Fredriksson, Boda, Målilla, ett hål i en mosse på sina marker.

Detta hål har inte tidigare funnits där, utan var nytt.

Många överflygningar

Det har också konstaterats att den senaste tiden skett ovanligt mycket överflygningar av oidentifierade föremål. Anledningen till detta är utan all tvivel att de försökt analysera var deras kamrater störat och sedan försvunnit med allt bevismaterial.

De har därför försvunnit samma väg som de kommit.

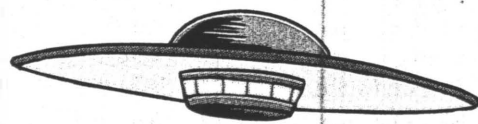
Från sydväst

Klockan var exakt 23:22 den 5 juli då en meteorit med våldsamt kraft kom inrusande från sydväst.

Det betyder också att den kan ligga någon meter från det hål som FOA (Försvarets forskningsanstalt) grävt upp i Boda utanför Målilla.

Fruktansvärd knall

På många ställen inom Målilla-Virserum och Lönneberga-området har många män-

niskor sett och hört den fruktansvärda knallen och det enorma ljusskenet.

Yngve Norrvi på FOA:s informationsavdelning berättade då:

- Vi kontrollerar alla de uppgifter vi får in om ljus- och ljudeffekter på himlen.

- Vore vi säkra på att det rörde sig om en meteorit skulle vi inte vidta några åtgärder. Men i det här fallet, som verkade mycket intressant, gjorde vi en sammanställning.

Grop i skogen

Två månader senare, den 5 september gick hemmansägare Edvin Fredriksson omkring i sin skog som han känner mycket väl. Det är en välskött skog där han nära nog vet var varje träd och buske växer.

Han upptäcker då en grop i skogen som aldrig tidigare varit där och han tyckte att det var konstigt att detta hål kommit till utan att han observerat detta.

Nyheten dröjde

Det dröjde dock fram till den 15 oktober innan Oskarshamns-Tidningens man i Målilla fick reda på nyheten.

- Hade jag vetat vad denna

nyhet skulle ställa till med så hade jag aldrig berättat den, säger Edvin Fredriksson.

Massor med folk

Nu kom det folk i massor till Boda. Nära nog alla tidningar som fanns i Sverige vid denna tidpunkt skulle till det numera riksbekanta hålet.

Flera studiegrupper och skolklasser samt ett stort antal experter reste till Boda. Det var inget ovanligt att det kunde komma upp till 2 000 personer i veckan.

Vid sökandet efter metori- ten eller ufo-planet eller möjligen satelliten fann man en kavelbro.

Är kavelbron som hittades i närheten av Målillahålet ett fornminne? Vid den här tidpunkten deltog antikvarie Kiki Johansson från Kalmar samt en femmannagrupp från Lunds universitets kvartärgeologiska avdelning som deltog i undersökningarna.

Vid arbetet fann man stockar som säger att fyndet är en kavelbro. Bron ligger under en asp. Stockarna i kavelbron är minst 100 år gamla. De huggna stockarna har alla spår att vara bearbetade som en V-form i båda ändarna.

Den här kavelbron borde in-

tressera någon hembygdsförening inom området.

FOA letar

Meteorit eller spionsatellit? Vad som än döljs så skulle det fram för undersökning. Nu anlätade man även militär förspaningarna.

Det var första gången i historien som FOA letade efter mystiska föremål i skogsgro-

par. Vid dessa undersökningar, där militären deltog tror man samtidigt att man fann spår efter en tusenårig väg i Boda-hålet.

Men någon lösning på gåtan om det var en spionsatellit eller ett ufo-plan fick man aldrig. Vad som döljer sig i Boda-hålet är och förblir en olöst gåta.

Elis Pettersson

Skär sinnen och lägg till ARK i varje ord nedan. Flytta sedan bokstäverna så att de bildar ett nytt ord.

Siffran i parentes visar antalet bokstäver.

T.ex. Matta + ARK blir MARKATTA.....Lycka Till!

1. BALLT + ARK = (8)

2. SAMS + ARK = (7)

3. TOFS + ARK = (7)

4. NOS + ARK = (6)

5. HAL + ARK = (6)

6. ASP + ARK = (6)

7. SIKT + ARK = (7)

8. NEKAR + ARK = (8)

9. FINT + ARK = (7)

10. VITE + ARK = (7)

Skicka in ditt svar till Västerbergslagens UFO-förening
Stimmerbovägen 43 77790 Smedjebacken. Vi lottar ut
Trisslotter!

